

Sygn. akt IV CSK 411/17

POSTANOWIENIE

Dnia 18 stycznia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa A. M.
przeciwko C. D. i S. P.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 18 stycznia 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 13 kwietnia 2017 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od powoda na rzecz pozwanego C. D. kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten nie narusza norm Konstytucji i pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy, dopuszczającymi wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Powód zarzucił zaskarżonemu wyrokowi Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 13 kwietnia 2017 r. naruszenie art. 6, 60, 65 § 1, art. 471, 633, 636 § 1, art. 640 i 656 § 1 k.c., art. 187 § 1 pkt 2, art. 328 § 2, art. 378 § 1, art. 382, 385, 387 § 2¹ i art. 391 § 1 k.p.c. oraz art. 22 pkt 3 ustawy prawo budowlane - w różnych układach i powiązaniach.

Wniosek o przyjęcie do rozpoznania wniesionej skargi kasacyjnej powód uzasadnił oczywistą jej zasadnością. W motywach wniosku wskazał, że Sąd Apelacyjny w sposób oczywisty naruszył przepisy prawa materialnego, tj. art. 636 § 1 k.c. w zw. z art. 656 § 1 k.c., art. 640 k.c. w zw. z art. 656 § 1 k.c., art. 60 k.c. oraz art. 65 § 1 k.c., odmawiając powodowi prawa powierzenia poprawienia robót budowlanych oraz dalszego ich wykonywania osobie trzeciej na koszt i niebezpieczeństwo przyjmującego zamówienie. Podniósł też, że Sąd Apelacyjny w sposób oczywisty naruszył przepisy postępowania, tj. art. 382 k.p.c., art. 387 § 2¹ k.p.c. oraz art. 378 § 1 k.p.c., ze względu na to, że mimo przeprowadzenia własnego postępowania dowodowego i poczynienia ustaleń faktycznych odmiennych niż poczynione przez Sąd Okręgowy, nie wskazał tych ustaleń, ani nie dokonał oceny przeprowadzonych dowodów, jednocześnie zaś zaaprobował i uznał za własny ustalony w rozpoznawanej sprawie stan faktyczny oraz dokonaną ocenę jurydyczną roszczenia pozwu, czyniąc je integralną częścią własnych rozważań.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., dotyczącym przesłanki oczywistej zasadności skargi kasacyjnej, chodzi o łatwo dostrzegalne, mogące mieć istotny wpływ na

wynik sprawy uchybienia przepisom prawa. Według utrwalonej linii orzecznictwa Sądu Najwyższego, skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. tylko wtedy, gdy zaskarżone orzeczenie jest niewątpliwie sprzeczne z zasadniczymi i niepodlegającymi różnej wykładni przepisami prawa albo wydane zostało w wyniku dostrzegalnej w sposób pewny i niewątpliwy bez potrzeby głębszej analizy jurystycznej błędnej wykładni lub niewłaściwego zastosowania prawa (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2011 r., I PK 237/10, 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, 24 lutego 2012 r., V CSK 225/11, 13 kwietnia 2016 r., V CSK 622/15). Przytoczone we wniosku okoliczności powinny jednoznacznie wskazywać na to, że w zasadniczym postępowaniu skarga kasacyjna zostanie rozstrzygnięta na korzyść strony, która ją wniosła (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 20 października 2005 r., II CZ 89/2005, z dnia 10 sierpnia 2006 r., V CSK 2004/06, i z dnia 24 lutego 2006 r., IV CSK 8/06).

Analiza skargi kasacyjnej nie pozwala na przyjęcie, że w sprawie wystąpiło oczywiste w przedstawionym wyżej znaczeniu naruszenie przepisów prawa, mogące mieć wpływ na wynik sprawy. Uszło uwagi skarżącego, że zgodnie z art. 398³ § 3 k.p.c., podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów. Sąd Najwyższy jest związany dokonanymi przez sądy *meriti* ustaleniami faktycznymi stanowiącymi podstawę zaskarżonego orzeczenia (art. 398¹³ § 2 k.p.c.).

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, a o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął zgodnie z art. 98 w związku z art. 108 § 1, art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz § 2 pkt 6 i § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r., poz. 1804 ze zm.).